

Reserved on : 17.10.2025
Pronounced on :25.11.2025

IN THE HIGH COURT OF KARNATAKA DHARWAD BENCH

DATED THIS THE 25TH DAY OF NOVEMBER, 2025

BEFORE

THE HON'BLE MR. JUSTICE M. NAGAPRASANNA

WRIT PETITION No.104795 OF 2025 (GM – RES)

BETWEEN:

SMT. SOUMYA W/O. LATE SURESH RAO
(AS LATE SRINIVASRAO
IN THE IMPUGNED ORDER)
AGED ABOUT 45 YEARS,
R/O. HOUSE NO.2, WARD NO.23
NEAR SARVODAYA SCHOOL,
SIDDARTHANAGAR, BALLARI – 583 104.

... PETITIONER

(BY SRI SRINIVAS NAIK, ADVOCATE)

AND:

- 1 . SMT. RATNAKUMARI
W/O. S. BABURAO
AGED ABOUT 65 YEARS,
R/O. HOUSE NO.2, WARD NO.23,
NEAR SARVODAYA SCHOOL,
SIDDARTHANAGAR, BALLARI – 583 104.
- 2 . SMT. ARUNA W/O. NAGESHWAR RAO
AGED ABOUT 50 YEARS,

Digitally signed by
RAKESH S
HARIHAR

Location: High
Court of Karnataka,
Dharwad Bench,
Dharwad

R/O. HOUSE NO.2, WARD NO.23,
NEAR SARVODAYA SCHOOL,
SIDDARTHANAGAR, BALLARI – 583 104.

3 . THE ASSISTANT COMMISSIONER AND
AUTHORITY FOR SENIOR
CITIZENS TRIBUNAL
BALLARI – 583 104.

... RESPONDENTS

(BY SRI V.S.KALASURMATH, AGA FOR R3;
SMT.GAYATRI S.R., ADVOCATE FOR R1 AND R2)

THIS WRIT PETITION IS FILED UNDER ARTICLES 226 AND 227 OF THE CONSTITUTION OF INDIA PRAYING TO I) ISSUE A WRIT OF CERTIORARI QUASHING THE IMPUGNED ORDER DATED 17.06.2025 PASSED BY THE 3RD RESPONDENT BEARING NO.KAM.SENIORCITIZEN:06:2024-2025, VIDE ANNEXURE-C, INSOFAR AS PETITIONER IS CONCERNED IN THE ENDS OF JUSTICE AND EQUITY.

THIS WRIT PETITION HAVING BEEN HEARD AND RESERVED FOR ORDERS ON 17.10.2025, COMING ON FOR PRONOUNCEMENT THIS DAY, THE COURT MADE THE FOLLOWING:-

CORAM: **THE HON'BLE MR JUSTICE M.NAGAPRASANNA**

CAV ORDER

The petitioner is before this Court calling in question an order dated 17.06.2025, passed by the Assistant Commissioner and Authority for Senior Citizens Tribunal, Ballari, under the provisions of the Maintenance and Welfare of Parents and Senior Citizens Act, 2007 (hereinafter referred to as 'the Act'), whereby, the Assistant

Commissioner directs the petitioner to vacate the house, which is in possession of the petitioner and her children and hand it over the same to the first respondent - senior citizen.

2. Facts in brief, germane, are as follows:

The petitioner and the second respondent are both daughters in-law of the first respondent. The son of the first respondent – husband of the petitioner dies and the petitioner and her children and the first respondent are said to be residing at house No.2, Ward No.23, Siddarthnagar, Ballari. After the death of the son of the first respondent, the relationship between the petitioner and the first respondent was not cordial and therefore, the first respondent is said have filed an application under the provisions of the Act, before the Assistant Commissioner seeking eviction of the petitioner and her children from the aforesaid house and also sought cancellation of another gift deed executed in favour of the second respondent in respect of a different house. The application before the Assistant Commissioner was submitted on 15.04.2025 and a report was sought from the competent authority. In terms of the report, the impugned order comes to be passed directing vacation of the

premises, which is in the possession of the petitioner and her children, within 30 days from the date of the impugned order and directed to hand over the vacant possession to the first respondent. It is this order that has driven the petitioner to this Court in the subject petition.

3. Heard Sri Srinivas Naik, learned counsel for the petitioner, Smt. Gayathri S.R., learned counsel for respondent Nos.1 and 2 and Sri V.S.Kalasurmath, learned Additional Government Pleader for respondent No.3.

4. Learned counsel appearing for the petitioner would project that the Assistant Commissioner does not have the jurisdiction to pass an eviction order while entertaining a petition filed by a senior citizen under Section 23 of the Act. He would submit that the order impugned be set aside and the petitioner and her children be permitted to continue to stay in the said premises.

5. *Per contra*, Smt. Gayathri S.R., learned counsel for respondent Nos.1 and 2 would submit that the husband of the petitioner and son of the first respondent died 8 years ago; after

the death of the husband of the petitioner, the petitioner and her children were residing in Andhra Pradesh. The learned counsel has produced memo along with certain documents to buttress her submissions that the present petitioner is not staying anywhere in the aforesaid premises. She would contend that after the death of the petitioner's husband, the relationship between the first respondent and petitioner turned irretrievably sour and therefore, the first respondent approached the legal cell, who in turn submitted an petition before the Assistant Commissioner by registering a complaint. The learned counsel would submit that the Assistant Commissioner in certain circumstances is conferred with the power to pass eviction orders under the Act. She would seek dismissal of the petition.

6. Learned Additional Government Advocate would defend the action of the Assistant Commissioner and seek dismissal of the petition, toeing the lines of the learned counsel for the first and second respondents.

7. I have given my anxious consideration to the submissions made by the learned counsel for the respective parties and have perused the material on record.

8. The afore-narrated facts are all a matter of record. Since the entire issue brought before this Court springs from a complaint / application submitted before the Assistant Commissioner and the reasons for filing such a petition, read as follows:

“ಅಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ನಿರ್ವಹಣಾ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಹಾಗೂ
ಉಪ ವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳು,
ಬಳ್ಳಾರಿ.
ಮನ್ಯರೇ,

ದಿ.21-03-2025

ವಿಷಯ: ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ರಕ್ಷಣೆ, ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ
ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಕುರಿತು ಮನವಿ.

ಈ ಕೆಳಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವ ನಾನು ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ಗಂಡ ಎಸ್ ಬಾಬುರಾವ್ ವಯಸ್ಸು 73 ವರ್ಷ, ವಿಳಾಸ ಸರ್ವೋದಯ ಸ್ಕೂಲ್ ಹತ್ತಿರ ಮನೆ ನಂಬರ್ 2, ವಾರ್ಡ್ ನಂಬರ್ 23 ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ನಗರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ನಿವಾಸಿಯಾದ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುವುದೇನೆಂದರೇ,

1. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಂಡ ಶ್ರೀ ಬಾಬು ರಾವ್ ವಯಸ್ಸು 77 ವರ್ಷ, ಇರುವ ನಮಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಸಂತಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಮಗ ಎಸ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್ ಇದ್ದು 2ನೇ ಮಗ ಎಸ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಸುರೇಶ್ವರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್ ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್ ರವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್ ಅರುಣರವರೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಸ್.ಅಖಿಲ್ ಮತ್ತು ಎಸ್ ರವಿತೇಜ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 3ಕೋಲೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಸವಿರಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಮಗೇನೆ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಇಂದಗೂ ನಾನು ಬಂಗಾರವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯು ಆಗೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೊಮ್ಮೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ

ಮಗ ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್ ಮನೆಯ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಭರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಟ್ಟಡಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

2. ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗನಾದ ಎಸ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಸುರೇಶ್ ರಾವ್‌ವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ರವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಕುಮಾರಿ ಮೌನಿಕ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಅಭಿನಯ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 6 ತೊಲೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರುವರೆ ಲಕ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆಯು ಜ್ವರ ಬಂದರೂ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ನೀರು ಕೊಡುವ ಸೌಜನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸೌಮ್ಯ ಅವರು, ಎಂದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.
3. ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋದಯ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು 10ನೇ 7ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
4. ನನಗೆ 1972 ರಲ್ಲಿ 60*40 ಅಳತೆಯ(2) ಎರಡು ಪ್ಲಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಘನ ಸರ್ಕಾರವು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಸ್.ಬಾಬುರಾವ್ ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 09.01.2006 ರಂದು ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ನೋಂದಣಿ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ 7094/2005-2006 ಮುಖಾಂತರ ನನ್ನ ಗಂಡನಾದ ಎಸ್ ಬಾಬುರಾವ್ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.
5. ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ನಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಶಾಲೆ ನಡೆಸಲು ಬೇಕಾದ ಶಾಲಾ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮೈದಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಖಾಳಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.
6. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗ ಎಸ್ ಸುರೇಶ್‌ರಾವ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಎಸ್.ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ದಿನಾಂಕ 22-04-2015 ರಂದು ನಿಧನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
7. ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆಯು ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಗುಡಿವಾಡಕ್ಕೆ 2019ರಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ನಾನೇ ಅವರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.
8. ಅದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೊಸೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಕಿರುತ್ತೇನೆ.
9. ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಸೊಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್.ಅರುಣರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಅವರಿಂದ ನಾನು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 26.8.2019 ರಂದು ದಾನ ಪತ್ರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ದಾನ

ಪತ್ರ ನೋಂದಾಯಿತ ಸಂ. 84/2-2019-20 ತದನಂತರ ದಿನಾಂಕ 10.01.2022 ರಂದು ಅದೇ ದಾನಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸವರಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

10. ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಸೋಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣರವರು ಕೇವಲ ನಾನು ಸಾಲ ಪಡೆದು ನನ್ನ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ದಾನ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣರವರು ನನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸದರಿ ದಾನ ಪತ್ರವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಪ್ರೋತ್ಸಲವಿಲ್ಲದೆ ವಾಪಸ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.
11. ಇಂದಿಗೂ ಸದರಿ ದಾನ ಪತ್ರದ ಆಸ್ತಿಯು ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಅರುಣರವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನನು ಕೇಳಿದಾಗ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣರವರು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.
12. ನಾನು ಎಸ್ ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್ ರವರ ಮಗ ರವಿಶೇಖರವರಿಗೆ ದಾನ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಟಿಎಸ್ ನಂ.79ಪೈಕಿ, ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಂಜುರಾಗಿದ್ದ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ದಾನ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ 15429/21-22 ದಿನಾಂಕ 12-01-2022 ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ ಕೊಡುವಂತಹ ಶರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತದನಂತರ ಸದರಿ ರವಿಶೇಖರವರಿಂದ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಾನ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ 12320/23-24 ದಿನಾಂಕ 12-01-2022 ಮೂಲಕ ವಾಪಸ್ ಪಡೆದಿರುತ್ತೇನೆ.
13. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಕಟ್ಟಡದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆಂಜನೇಯ ರಾವ್ ಎನ್ನುವವರು ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಾಗಿ ಸುಮಾರು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2024ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು.
14. ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಶ್ರೀ ಆಂಜನೇಯ ರವರಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಮಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೊಮ್ಮೆ ರೂಪಾಯಿ 5 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು 5 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು 4ಲಕ್ಷ ಗಳ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಪೇಂಟಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಆಂಜನೇಯ ರವರೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ 23 ಲಕ್ಷ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂಸರಿ ನೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.
15. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಗುಡಿವಾಡದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎರಡನೇ ಸೋಸೆ ಏಕಾಏಕಿ ಬಂದು ನಾನು ಯಾವ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಮಪಾಲು/ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದು ಮಾರಾಟ ನಡೆಸಬಾರದೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗಲಾಟೆಯಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಂಡನು ಸೃಹೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.
16. ಸೃಹೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಓಪಿಡಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಈ ಮನವಿಯೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

17. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಂಡ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ಈ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದು ನಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡದ ನೆಲ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ದೂರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.
18. ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬೀದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗೊಡಾನಿನಂತಹ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಶೀಟಿನ ಹಂಚಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯಸ್ಥನಾದ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನೆ ಮರ್ಯಾದೆಗಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.
19. ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಅಕ್ರಮ, ಅತಿಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಕೊಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ, ತಾಯಿ ಕೊಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ತಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲಿ ಮುರಳಿರವರು ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಿ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡ್ಡಿಯಾ ಸಾಯಿತೀಯ ಎಂದು ದಿನನಿತ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
20. ನನ್ನ ಸೊಸೆ, ಸೊಸೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹೊಡೆಬಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಐದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಹುಷಾರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನನಗೆ ನರಕ ಸದೃಶವಾದ ದುಸ್ಥಿತಿ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
21. ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆ ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ರವರುಗಳು ಗುಂಪು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನೀನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿ ಬಿಡು ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾ ಜೀವ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಮತ್ತು ಇದೇ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ಪ್ರಬಲ ಬಲಾಡ್ಯರ ಬೆಂಬಲವಿದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಮಗೆ 60 ಲಕ್ಷ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅತಿಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಕಾಲನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಮುರಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗನನ್ನು ಬಚಾರಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಸಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದೆಲ್ಲಾ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
22. ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲು ಯಾವ ಪರವಾನಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಆಂಜನೇಯ ರವರು ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ

ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಠಿಕಾಣೆ ಹೂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಹ ನನ್ನ ಮನೆ
ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಅವರು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಇಷ್ಟತ್ತು
ಮೂರು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಆಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾ
ಇನ್ನುಳಿದ ಸುಮಾರು 18 ಲಕ್ಷ ಗಳಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿರುಗಿ
ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ.

23. ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಮಾತನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕ್ಲಬ್ಬಳು ನಡೆಸುವವರಿಗೆ
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು 10 ಲಕ್ಷ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರ
ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲಬ್ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ
ಪದೇ ಪದೇ ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

24. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಎರಡನೇ
ಸೋಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಮನೆ ಖರೀದಿಸುವುದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸದರಿ
ಆಂಜನೇಯ ರವರು ಪರಸ್ಪರ ಒಳ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ನನಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ
ಅವರಿಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಖರೀದಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರುವುದು
ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸೋಸೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಕೊಡುವ ಅಂತಹ ದೀನ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರತಿ ಗಂಟೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸೋಸೆ
ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ರವರು ನನ್ನ ಸ್ವಾ ಅರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಕೇಳುವ
ಹಕ್ಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

25. ಲಾಯರ್ ನೋಟಿಸ್ ದಿನಾಂಕ 10.03.2025ರ ಅನ್ನು ನನ್ನ ಸೋಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ
ಸೌಮ್ಯರವರು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಲೀಗಲ್ ನೋಟಿಸ್ನಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಡೊಮೆಸ್ಟಿಕ್
(ವಾಯಲೆನ್ಸ್), ಗೃಹ ಹಿಂಸೆ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಕಾನೂನಿನ ಕ್ರಮ
ಜರುಗಿಸುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತಾ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಾ ಅರ್ಜಿತ
ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ
ಕಾನೂನಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವಂತಹ ಲೀಗಲ್ ನೋಟಿಸ್
ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

26. ನನ್ನ ಸ್ವ ಆರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ದೌರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ
ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈದಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ 77 ವರ್ಷದ
ಹಿರಿಯನಾಗರಿಕನಾದ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 73
ವರ್ಷದ ನನಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿದೆ.

27. ನನ್ನ ಸೋಸೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆಂಜನೇಯಲು ರವರು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು
ಖರೀದಿಸುವ ಬದಲು ನನ್ನ ಸೋಸೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು
ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕ್ಲಬ್
ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭಯಪಡಿಸುವ ಆಂಜನೇಯಲು ರವರ ರೀತಿ
ನೀತಿಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಂಡ ಭಯಭೀತರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

28. ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ಒಂದನೇ ಸೋಸೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ನನ್ನ
ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

29. ಕಾರಣ ನನ್ನ ಸ್ವ ಆರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಸೋಸೆ ದೌರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈದಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ 77 ವರ್ಷದ ಹಿರಿಯನಾಗರಿಕನಾದ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ 73 ವರ್ಷದ ನನಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಬದಲು ನನ್ನ ಸೋಸೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕ್ಲಬ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭಯಪಡಿಸುವ ಆಜನೇಯುಲು ರವರ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ಒಂದನೇ ಸೋಸೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಹಳಿಕೆಯಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಎರಡನೇ ಸೋಸೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಕೊಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ, ತಾಯಿ ಕೊಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ತಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲಿ ಮುರಳಿರವರು ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಿ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡ್ಡಿಯಾ ಸಾಯಿತೀಯ ಎಂದು ದಿನನಿತ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಾದ ಕಾರಣ ಅವರಲ್ಲರ ವಿರುದ್ಧ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿ ರಕ್ಷಣೆ, ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನೆಯನನ್ನು ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತವರ ಅನಧಿಕೃತ ಜನರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಮನವಿ, ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಿ ಕುಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ತಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.”

(Emphasis added)

The first respondent narrates as to why she had to approach the Assistant Commissioner venting out her grievances. The reason is that, the first respondent and her husband were kept in the outhouse, while the petitioner and her children took the possession of the aforesaid house after the death of the husband of the petitioner and had not permitted the senior citizens to enter the house. The Assistant Commissioner considering the report and the

prayer of the first respondent, passes the impugned order on 17.06.2025. It reads as follows:

“ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶಗಳು:

1. ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ರವರಿಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಟಿ.ಎಸ್.ನಂ-79/ಎ ವಾ.ನಂ.22 (ಹಿಂದಿನದು)ಅಳತೆ 60*40 ಇರುವ ಆಸ್ತಿಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ದಿನಾಂಕ: 15-02-1972 ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ನೀಡಿರುವುದು ನೀಡಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.
2. ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ರವರು ದಿನಾಂಕ: 26-08-2019 ರಂದು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸೋಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣ ರವರಿಗೆ ನೋಂದಾಯಿತ ದಾನವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಕಾಲೋನಿಯ ಮಾ.ನ.ಪಾ ವಾರ್ಡ್ ನಂ-32. ಸಿ ಎಂ ಸಿ ವಾರ್ಡ್ ನಂ-25, ಕಟ್ಟಡದ ನಂ-180, ಅಸಸ್ಮೆಂಟ್ ನಂಬರ್: 18773/49843 ಉಳ್ಳ ಜಾಗವನ್ನು ನೀಡಿ ನಂತರ ದಿನಾಂಕ: 10.01.2022 ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ದಾನಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ವಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.
3. ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚಕರು ಸಹಾಯವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ ಹಿರಿಯ ನಾಗರೀಕ ಸಹಾಯವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಇವರ ದಿನಾಂಕ: 15-04-2025 ರ ವರದಿಯಂತೆ ಕಿರಿಯ ಸೋಸೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ರವರು ತಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವನವರ ಪಾಲನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣ ರವರು ನೀಡಿರುವ ಆಸ್ತಿಯ ದಾನಪತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯ ಹೆಸರಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಿಚಾರಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಹೇಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶ (1) ಮತ್ತು (2) ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ಇವರು ಸದರಿ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ಕಿರಿಯ ಸೋಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯರವರು ತಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವನವರ ಪಾಲನೇ ಮಾಡದೆ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ವಿಚಾರಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

::ಆದೇಶ::

ಸಂ.ಕಂ.ಹಿರಿಯನಾಗರೀಕ:07/2024-25
ದಿನಾಂಕ:17/06/2025

ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಸಂದರ್ಭ, ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಹಿರಿಯ ನಾಗರೀಕ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ-2007 ಕಾಲಂ-7(2) ರನ್ವಯ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ, ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಕಾಲೋನಿಯ, ಮಾ.ನ.ಪಾ ವಾರ್ಡ್ ನಂ-32 ಸಿ.ಎಂ.ಸಿ ವಾರ್ಡ್ ನಂ-25. ಕಟ್ಟಡದ

ನಂ-180, ಅಸೆಂಟ್ ನಂಬರ್: 18773/49843 ನೋಂದಾಯಿತ ದಾನ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ:8412/2019-20 ದಿನಾಂಕ 26/08/2019 ಹಾಗೂ ನೋಂದಾಯಿತ ಸರವಣ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ:15266/21-22 ದಿನಾಂಕ: 10/01/2022 ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳನ್ನು "The Maintenance & welfare of parents and senior citizens Act-2007 ಕಲಂ -23(1) ರಡಿ ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಿತಕ್ಕದ್ದು, ಮುಂದುವರೆದು ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಪೀಲುದಾರರ ಹೆಸರಿಗೆ ನೋಂದಾಯಿಸಲು ಉಪ-ನೋಂದಣಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಬಳ್ಳಾರಿ ಇವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಮನೆ ನಂ 2. ವಾರ್ಡ್ ನಂ-23, ಸರ್ವೋದಯ ಶಾಲೆ ಹತ್ತಿರ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಗರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ರವರ ಸ್ವರ್ಯಾಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇವರ ಕಿರಿಯ ಸೋಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯ ಇವರು ಸದರಿ ಮನೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ರವರ ವಶಕ್ಕೆ 30 ದಿನಗೊಳಗಾಗಿ ನೀಡಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಅತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಮಾವ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ, ತೊಂದರೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ ನೀಡಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಸದರಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ಸಹಾಯವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ ಬಳ್ಳಾರಿ. ಇವರು ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ಸೊಸೆಯಂದಿಯರು (ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ) ಜಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗೂ ಸದರಿ ಆದೇಶದಂತೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಪಾಲನಾ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಕಛೇರಿಗೆ 30 ದಿನದೊಳಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬರೆಯಿಸಿ, ಗಣಕೀಕರಣ ಮಾಡಿಸಿ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಈ ದಿನಾಂಕ:17/06/2025 ರಂದು ತೆರದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿದೆ.”

(Emphasis added)

The issue now would be whether the Assistant Commissioner can pass an order of eviction, while considering a petition by a senior citizen. There are welter of precedents on both sides, a few holding that eviction orders cannot be passed and few, eviction orders could be passed. Therefore, it is the legal jugglery that requires consideration in the case at hand.

9. Before embarking upon the issue, noticing the law as laid down by the Apex Court or other High Courts under certain provisions of the Act is necessary. Section 23 of the Act reads as follows:

"23. Transfer of property to be void in certain circumstances. –

(1) Where any senior citizen who, after the commencement of this Act, has transferred by way of gift or otherwise, his property, subject to the condition that the transferee shall provide the basic amenities and basic physical needs to the transferor and such transferee refuses or fails to provide such amenities and physical needs, the said transfer of property shall be deemed to have been made by fraud or coercion or under undue influence and shall at the option of the transferor be declared void by the Tribunal.

(2) Where any senior citizen has a right to receive maintenance out of an estate and such estate or part thereof is transferred, the right to receive maintenance may be enforced against the transferee if the transferee has notice of the right, or if the transfer is gratuitous; but not against the transferee for consideration and without notice of right.

(3) If, any senior citizen is incapable of enforcing the rights under sub-sections (1) and (2), action may be taken on his behalf by any of the organisation referred to in Explanation to sub-section (1) of section 5."

(Emphasis supplied)

Section 23 of the Act permits entertainment of a petition by senior citizen. Section 23 of the Act has borne interpretation by the Apex Court in the case of **S. VANITHA VS. DEPUTY**

COMMISSIONER, BENGALURU URBAN DISTRICT AND OTHERS¹, wherein, the Apex Court considers this issue as to whether the Assistant Commissioner exercising power under the Act has authority to order eviction of the transferee from the property and if it is necessary and expedient to ensure the maintenance and protection of the senior citizen. The Apex Court holds as follows:

“22. Sub-section (1) of Section 23 covers a situation where property has been transferred after the enactment of the legislation by a senior citizen (by gift or otherwise) subject to the condition that the transferee must provide the basic amenities and physical needs to the transferor. **In other words, sub-section (1) deals with a situation where the transfer of the property is accompanied by a specific condition to provide for the maintenance and needs of a senior citizen. In such an event, if the transferee fails to provide the maintenance and physical needs, the transfer of the property is deemed to have been vitiated by fraud, coercion or under undue influence. Sub-section (1), in other words, creates a deeming fiction of the law where the transfer of the property is subject to a condition and the condition of providing for maintenance and the basic needs of a senior citizen is not fulfilled by the person upon whom the obligation is imposed. Then, at the option of the transferor, the transfer can be declared as void by the Tribunal.**

23. On the other hand, sub-section (2) of Section 23 envisages a situation where a senior citizen has a right to receive maintenance out of an estate. Where such a right exists, the right of maintenance can be enforced where the estate or a portion of it, is transferred against a transferor who

---

¹ (2021) 15 SCC 730

has notice of the right; or if the transfer is gratuitous. The right however cannot be enforced against a transferee for consideration and without notice of the right. Now, sub-section (1) of Section 23 envisages a situation where the transfer of property is by the senior citizen. This is evident from the language of sub-section (1), namely, "where any senior citizen who, after the commencement of this Act, has transferred by way of gift or otherwise, his property...". On the other hand, sub-section (2) of Section 23 does not confine itself to a transfer by a senior citizen, unlike sub-section (1). Sub-section (2) uses the expression "such estate or part thereof is transferred". Where a senior citizen has a right to receive maintenance out of the estate and any part of it is transferred, sub-section (2) permits the enforcement of the right to receive maintenance out of the estate against a transferee with notice or against a gratuitous transferee. Sub-section (2), in other words, may cover a situation where the transfer of the estate (in which a senior citizen has a right to maintenance) is by a third party, in which event, the provision provides the right to enforce the claim of maintenance against such transferee (other than those transferees for consideration or without notice of the pre-existing right). Arguably, the language of sub-section (2) is broad enough to also cover a situation where the transfer is by the senior citizen, in which event the transferee with notice of the right; or a gratuitous transferee, can be made subject to the enforcement of the right against the transferred estate.

24. Another distinction between sub-section (1) and sub-section (2) of Section 23 must also be noticed. Under sub-section (1), where a transfer has been made by a senior citizen subject to the condition that the transferee will provide for basic amenities or physical needs of the transferor and if there is a failure of the transferee to fulfil the condition, two consequences follow : (i) the transfer of property shall be deemed to have been made by fraud or coercion or under undue influence; and (ii) the transfer shall, at the option of the transferor, be declared to be void by the Tribunal. The deeming consequence which is provided for in sub-section (1) is not incorporated in sub-section (2). Sub-section (2), in contradistinction, stipulates that the right to receive maintenance can be enforced against a

gratuitous transferee or a transferee with notice of the pre-existing right of a citizen to receive maintenance out of an estate notwithstanding who is the transferee of the estate. In keeping with the salutary public purpose underlying the enactment of the legislation, the expression "transfer" would include not only the absolute transfer of property but also transfer of a right or interest in the property. This would also be in consonance with the provisions of Section 2(f) which defines the expression "property" to include "rights or interests in such property". The expression "transfer" not having been defined specifically by the legislation, it must receive an interpretation which would advance the beneficent object and purpose of its provisions. Sub-section (2) of Section 23 speaks of the enforcement of the "right to receive maintenance" which is more comprehensive in its nature, than merely enforcing an order for maintenance passed under Section 9 of the Act.

25. The substance of sub-section (2) of Section 23, as submitted by the second and third respondents, is that the Tribunal had the jurisdiction to pass an order directing the eviction of the appellant who is their daughter-in-law. According to the submission, the power to order eviction is implicit in the provision guaranteeing a "right to receive maintenance out of an estate" and the enforcement of that right. In supporting the submission, they have referred to the view which has been taken by several High Courts, indicating that the Tribunal may order the eviction of a child or a relative from the property of a senior citizen, where there has been a breach of the obligation to maintain the senior citizen. The Tribunal under the Senior Citizens Act, 2007 may have the authority to order an eviction, if it is necessary and expedient to ensure the maintenance and protection of the senior citizen or parent. Eviction, in other words would be an incident of the enforcement of the right to maintenance and protection. However, this remedy can be granted only after advertent to the competing claims in the dispute."

(Emphasis supplied)

The afore-quoted judgment is further followed by the Apex Court, in the case of **RAJESWAR PRASAD ROY VS. THE STATE OF BIHAR AND OTHERS²**, wherein, considering an identical circumstance of interplay between the rights of the wife under Domestic Violation Act and the rights of the Senior Citizen under the Act, it is held as follows:

“..... ..”

9. We have heard the counsels for both sides and perused the record. After due consideration of facts and circumstances, we are of the opinion that, both the Maintenance Tribunal and Single Judge of the High Court were right in passing the order of eviction against Respondent Nos. 8 and 9. It is well established from the Plot Possession Report issued on 28.01.1982 by Bihar State Housing Board that the subject property is Appellant’s self-acquired property and not an ancestral property. Respondent Nos. 8 and 9 have continuously claimed before all judicial forums that they have legitimate claim over the subject property for it is an ancestral property. **They are at liberty to pursue their claim through appropriate legal remedy however we hereby affirm the factual finding of the Maintenance Tribunal.** Both, the Single judge and the Division Bench of the High court have concurred with Tribunal’s finding on facts. **Further, we must note that behaviour of Respondent Nos. 8 and 9 towards the Appellant is getting worse day by day as evidenced from multiple proceedings including criminal complaints lodged by them against the Appellant.**

10. As far as the authority of Tribunal under the Act to order eviction is concerned, this court in *S Vanitha v Deputy Commissioner Bengaluru Urban Disincr & Ors* reported in (2021) 15 SCC 730’, specifically held that the

---

² SLP.(CIVIL)NOS.7675 OF 2024, DISPOSED ON 30.01.2025

Tribunal under the Act has the authority to order eviction to ensure the maintenance and protection of the senior citizens. This case involved a similar challenge to the order of eviction by daughter-in law. The relevant paragraph (Para 25) from the case is extracted below:

"25. The substance of sub-section (2) of Section 23, as submitted by the second and third respondents, is that the Tribunal had the jurisdiction to pass an order directing the eviction of the appellant who is their daughter-in-law. According to the submission, the power to order eviction is implicit in the provision guaranteeing a "right to receive maintenance out of an estate" and the enforcement of that right. In supporting the submission, they have referred to the view which has been taken by several High Courts, indicating that the Tribunal may order the eviction of a child or a relative from the property of a senior citizen, where there has been a breach of the obligation to maintain the senior citizen. The Tribunal under the Senior Citizens Act, 2007 may have the authority to order an eviction, if it is necessary and expedient to ensure the maintenance and protection of the senior citizen or parent. Eviction, in other words would be an incident of the enforcement of the right to maintenance and protection. However, this remedy can be granted only after advertent to the competing claims in the dispute. It is necessary to recapitulate that the situation in the present case is that the eviction was sought of the daughter in-law i.e., the appellant. The land, where the house has been constructed, was originally purchased by the son of the applicants who are seeking eviction of their daughter-in-law. The son had purchased the property a few months before his marriage to the appellant. He had subsequently transferred the property by a registered sale deed to his father and the fact that it was for the same consideration after the lapse of several years is of significance. The father, in turn, executed a gift deed in favour of his spouse. The appellant has asserted that she had been living in the house, as her matrimonial residence, until the application was filed. Her spouse has (according to

her) deserted her and their minor daughter and left them in the lurch. The electricity to the premises was disconnected for non-payment of dues. Their daughter has sought admission to an engineering degree course however her father, fourth respondent has not provided any financial support. The transfers which took place cannot be viewed in isolation from the context of the ongoing matrimonial dispute which has taken place. The issue is whether the appellant as the daughter-in-law and the minor daughter could have been ousted in the above manner."

11. Furthermore, the counsels for Appellant have rightly pointed out Rule 21 (2) (i) of the Bihar Senior Citizens Rules, 2012 which specifically provides that it is the duty of the District Magistrate to ensure that the life and property of the senior citizens are protected and they are able to live with security and dignity. The present Appellant is 75 year old. It shall be a defeat of the purpose of the Act if Appellant is not granted the benefit of eviction against his son and daughter-in-law who have not only encroached his self-acquired property but also threatened him of false criminal complaints, abusing and creating hurdles in running of the Rest House and thereby causing mental and physical harassments to old parents.

12. The Appeal is accordingly allowed. The Impugned order of the Division Bench dated 03.01.2024 is set aside and that of the Maintenance Tribunal dated 16.04.2022 is restored. Further, considering the facts and circumstances of the case, we grant time till 31st May, 2025 to respondents (8 and 9) to vacate the premises in question and hand over vacant and peaceful possession to the appellant."

(Emphasis supplied)

The Apex Court in the case **URMILA DIXIT V. SUNIL**

SHARAN DIXIT³, has held as follows:

"20. In *Sudesh Chhikara v. Ramti Devi* [*Sudesh Chhikara v. Ramti Devi*, (2024) 14 SCC 225 : 2022 SCC OnLine SC 1684] , this Court refused to grant the benefit of Section 23 in the absence of an averment that the transfer in question was subject to a condition for maintenance of the parents. It was observed : (SCC para 15)

"15. When a senior citizen parts with his or her property by executing a gift or a release or otherwise in favour of his or her near and dear ones, a condition of looking after the senior citizen is not necessarily attached to it. On the contrary, very often, such transfers are made out of love and affection without any expectation in return. Therefore, when it is alleged that the conditions mentioned in sub-section (1) of Section 23 are attached to a transfer, existence of such conditions must be established before the Tribunal."

(emphasis supplied)

21. Furthermore, in *Sudesh Chhikara v. Ramti Devi*, (2024) 14 SCC 225 : 2022 SCC OnLine SC 1684] for attracting the application of Section 23(1), the following essentials were expounded:

(a) The transfer must have been made subject to the condition that the transferee shall provide the basic amenities and basic physical needs to the transferor; and

(b) The transferee refuses or fails to provide such amenities and physical needs to the transferor.

22. Adverting to the facts at hand, we find that there are two documents on record. One, a promissory note dated 7-9-

---

³ (2025) 2 SCC 787

2019 which records that the promisor (respondent) shall serve the appellant and her husband till the end of their life, and in the absence of him fulfilling such obligation, the subsequent deed can be taken back by the appellant. Second, the gift deed dated 7-9-2019 also records a similar condition i.e. the donee maintains the donor, and the former makes all necessary provisions for the peaceful life of the appellant donor. Both these documents were signed simultaneously.

23. The appellant has submitted before us that such an undertaking stands grossly unfulfilled, and in her petition under Section 23, it has been averred that there is a breakdown of peaceful relations inter se the parties. In such a situation, the two conditions mentioned in *Sudesh [Sudesh Chhikara v. Ramti Devi, (2024) 14 SCC 225 : 2022 SCC OnLine SC 1684]* must be appropriately interpreted to further the beneficial nature of the legislation and not strictly which would render otiose the intent of the legislature. **Therefore, the Single Judge of the High Court and the tribunals below had rightly held the gift deed to be cancelled since the conditions for the well-being of the senior citizens were not complied with. We are unable to agree with the view taken by the Division Bench, because it takes a strict view of a beneficial legislation.**

24. Before parting with the case at hand, we must clarify the observations made vide the impugned order [*Sunil Sharan Dixit v. Urmila Dixit, 2022 SCC OnLine MP 3776*] qua the competency of the Tribunal to hand over possession of the property. In *S. Vanitha [S. Vanitha v. Commr., (2021) 15 SCC 730]* , **this Court observed that Tribunals under the Act may order eviction if it is necessary and expedient to ensure the protection of the senior citizen. Therefore, it cannot be said that the Tribunals constituted under the Act, while exercising jurisdiction under Section 23, cannot order possession to be transferred. This would defeat the purpose and object of the Act, which is to provide speedy, simple and inexpensive remedies for the elderly.**

25. Another observation of the High Court that must be clarified, is Section 23 being a stand-alone provision of the Act. In our considered view, the relief available to senior citizens under Section 23 is intrinsically linked with the Statement of Objects and Reasons of the Act, that elderly citizens of our country, in some cases, are not being looked after. It is directly in furtherance of the objectives of the Act and empowers senior citizens to secure their rights promptly when they transfer a property subject to the condition of being maintained by the transferee.”

(Emphasis supplied)

The learned counsel appearing for the petitioner has placed reliance upon a subsequent judgment of the Apex Court in the case of **SAMTOLA DEVI V. STATE OF UTTAR PRADESH**⁴, to contend that the Assistant Commissioner has no jurisdiction to order eviction. In the said judgment itself, the Apex Court has held that orders of eviction could be passed looking to the welfare of the senior citizens. The Apex Court has held as follows:

“.... ....

30. The Senior Citizens Act vide Chapter-II provides for maintenance of parents and senior citizens. It *inter alia* provides a senior citizen or a parent who is unable to maintain himself from his own earning or the property owned by him shall be entitled to make an application against his parent or grand

---

⁴ 2025 SCC OnLine SC 669

parent or against one or more of his children (not a minor) or where the senior citizen is issueless against specified relatives to fulfil his needs to enable him to lead a normal life. The Tribunal constituted under the Act on such an application may provide for the monthly allowance for the maintenance and expenses and in the event they fail to comply with the order, the Tribunal may for breach of the order issue a warrant for levying fines and may sentence such person to imprisonment for a term which may extend to one month or until payment is made whichever is earlier.

31. The provisions of the Senior Citizens Act, nowhere specifically provides for drawing proceedings for eviction of persons from any premises owned or belonging to such a senior person. It is only on account of the observations made by this Court in *S. Vanitha v. Commissioner, Bengaluru Urban District*⁵ that the Tribunal under the Senior Citizens Act may also order eviction if it is necessary and expedient to ensure the protection of the senior citizens. The Tribunal thus had acquired jurisdiction to pass orders of eviction while exercising jurisdiction under Section 23 of the Senior Citizen Act which otherwise provide for treating the sale of the property to be void if it is against the interest of the senior citizen.

32. The aforesaid decision was followed by this Court in *Urmila Dixit* (supra). However, even in the aforesaid case the court has only held that in a given case, the Tribunal "may order" eviction but it is not necessary and mandatory to pass an order of eviction in every case. The Appellate Tribunal has not recorded any reason necessitating the eviction of Krishna Kumar or that in the facts and circumstances of the case, it is expedient to order eviction so as to ensure the protection of the senior citizen."

(Emphasis supplied)

In the afore-quoted judgment, the Apex Court again followed the judgments in the cases of **S. VANITHA** *supra* and **URMILA DIXIT** *supra*.

10. The Apex Court in the judgments quoted *supra* has emphatically observed that the Act does not in express terms contemplate a general power to initiate eviction against an occupant of the premises owned, by or belonging to a senior citizen. It is only in a compelling circumstances, *qua* the facts obtaining in every case, where the protection, dignity and welfare of a senior citizen so demands, that the Tribunal by justifiably pass an eviction order. The judgments in the cases of **SAMTOLA DEVI** *supra*, further builds upon the principles laid down in the case of **URMILA DIXIT** *supra*, reaffirming that eviction cannot be sought as a matter of routine or ordered for the asking. The jurisdiction is extraordinary to be invoked where rights of the elderly are to be protected.

11. At this juncture it becomes apposite to refer to the judgment of the High Court of Madhya Pradesh rendered in the case

of **ANIL vs. SUBHADRA**⁵, which succinctly expounds upon the rights of the senior citizens, the Court holds as follows:

"... .."

10. Thus, the primary contention of the petitioners that under the Act, 2007 an order of eviction cannot be passed by the Tribunal has specifically been negated in the aforesaid decision by holding that **what is granted thereunder is the 'right of residence' meaning thereby that eviction as understood under the common law is not ordered. It is only for the purpose of securing the right of residence of the Parent or Senior Citizen, as the case may be, that the person in unauthorized possession is directed to be evicted for securing such right. Moreover, the definition of 'maintenance' under Section 2(b) of the Act specifically includes within it provision for 'residence'. If for providing maintenance in the form of residence under Section 4/5 of the Act, 2007 the Tribunal directs for dispossession or eviction of a person in possession thereof without any authority it cannot be said that it acts beyond jurisdiction in any manner."**

(Emphasis supplied)

Thus, the High Court of Madhya Pradesh rightly recognises that ensuring a senior citizen secured dwelling may in necessary circumstances, require the removal to obstruct such security. I am in respectful agreement with the observations and the law as laid down by the High Court of Madhya Pradesh.

---

⁵ 2023 SCC OnLine MP 6893

12. Applying the aforesaid principles to the facts of the present case, the Court finds no perversity or infirmity in the order passed by the Assistant Commissioner. The senior citizen in the case at hand has been housed in the outhouse, depriving the senior citizen of dignified access to her own home, as the house is in the possession of the petitioner, who does not reside in the said premises. The petitioner having shifted residence to Andhra Pradesh after her husband's demise cannot insist on retaining the premises on the basis of frayed relationship with the senior citizen.

13. In the light of the afore-quoted judgments of the Apex Court and the High Court of Madhya Pradesh, given the unique factual matrix obtaining in the case at hand, this Court finds no merit in the challenge mounted, therefore, the writ petition fails and accordingly, dismissed.

sd/-
(M.NAGAPRASANNA)
JUDGE